

Съ навлизането на генералъ Лидерсъ въ Добруджа, българскитѣ доброволци се раздѣлятъ на четири части: едни подъ самия Лидерсъ, други подъ генералъ Хрулевъ, отъ Силистра за Шуменъ, трети подъ генералъ Бебутовъ къмъ Русчукъ, а четвърти подъ генералъ Липранди въ Мала Влахия.¹⁾

Българскитѣ волентери дѣйствували въ траншеитѣ, замали аванпостове, ходѣли на рекогносцировки и отблъсквали неприятелскитѣ шайки, а при това разпространявали между българскитѣ селени прокламации и имъ раздавали пушки и патрони. При сформирването български доброволчески отрядъ, българскитѣ емигранти основаватъ въ Букурещъ „благотворително д-во“ за сжщата цѣль.²⁾ Повечето отъ участвувалитѣ въ тая война българи отпослѣ ставатъ калени балкански четници или войводи. Отъ имената на замѣсенитѣ тукъ сливенци за сега ще посочимъ: *Д-ръ Селимински*, който е ходѣлъ отъ заселище въ заселище надъ Дунава да събира българи — доброволци, участвувалъ е въ отряда имъ като лѣкаръ и притежавалъ за принесенитѣ заслуги и за храбрость два руски медала; *Х. Ставри*, „волентерски капитанъ“, именуемия *Русети* — синъ на Руси Кюркчия отъ Сливенъ и т. н. *Русети* отпослѣ се отгѣгля въ Букурещъ и е държалъ тамъ хотелъ, който става свѣрталище на всички видни български революционери.³⁾

Цариградъ (Май 1853 г.), дѣто е настоявалъ за рускитѣ искания. Всички европейски сили сж били заинтересувани въ сждбата на християнитѣ въ Турция, но султанътъ имъ замазва очитѣ съ прословутия „хати шерифъ“ (6 юний), съ който се въвеждало равенство между християни и мухамедани. Френската и английска флоти се запжтватъ за турскитѣ води, но докато Горчаковъ и Лордъ Клярендънъ се споразумѣятъ върху сферитѣ на влияние въ Турция, руситѣ минаватъ Прутъ и заематъ Влахия и Молдовия, като материална гаранция за исканията си. Войната се обявява официално на 28-ий Септемврий, а съперницитѣ на Русия—Франция и Англия, съединени съ турската флота, навлизатъ въ Черно Море на 27-ий Декемврий, (1853 г.). Ср. *The life of Midhat Pasha*, London, 1903, p. 25 — 26. Много сливенци сж отишли въ Варна да работятъ укрѣпленията тамъ подъ ангария.

¹⁾ Ср. *Edinburgh Review*, vol. 100, p. 289 etc. Въ тая кампания е участвувалъ и графъ Левъ Толстой, който свързва споменитѣ си отъ България съ това, дѣто го яли дървеницитѣ въ Силистра.

²⁾ Ср. Поборникъ опълченецъ, кн. I, 6; II, 15. За участието на Д-ръ Селимински отъ Сливенъ въ образуването на волентирски отрядъ въ Браила и околността, ср. писмото на Филаретовъ въ „Искра“ (год. II, № 9, стр. 564 отъ 29 Явуарий 1854 г. Заедно съ генералъ Салосъ за събиране волентери е работилъ и Сливенеца Хаджи (Русети или Русевъ), волентирски капитанъ, бившъ професоръ въ Букурещъ, първи издатель на българска карта.

³⁾ Тоя хотелъ е съ навичалъ на негово име, но билъ собственостъ на ивѣкой си Симо или Симонъ. Въ биографията на Филипъ Историята на гр. Сливенъ.